

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

► ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ Ο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΚΛΑΔΟΣ

Αποχή δικηγόρων της Ροδόπης έως Δευτέρα

Την Παρασκευή στην Αθήνα συνεδριάζει η Ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων για να αποφασίσει το μέλλον των κινητοποιήσεων έως το τέλος του μήνα

Την αποχή από τα καθήκοντα τους σήμερα, αύριο και τη Δευτέρα αποφάσισαν οι δικηγόροι της Ροδόπης, στη διάρκεια γενικής συνέλευσης που πραγματοποιήσαν το μεσημέρι της Τετάρτης στην Κομοτηνή. Στη γενική συνέλευση, αποφάσισαν επίσης να εξουσιοδοτήσουν τον πρόεδρο του συλλόγου Γιώργο Κυμπαρίδη, να προτείνει στην ολομέλεια προέδρων των δικηγορικών συλλόγων της χώρας, που συγκαλείται την Παρασκευή στην Αθήνα, να προτείνει η αποχή του κλάδου να συνεχιστεί έως και τις 29 Φεβρουαρίου. Άλλωστε αυτό αποφάσισε ο δικηγορικός σύλλογος της Αθήνας, και εκτίμηση του κ. Κυμπαρίδη είναι ότι η ολομέλεια απλά θα επικυρώσει αυτή την απόφαση.

ΣΤΟ ΣΤΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΥΞΗΜΕΝΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Εν τω μεταξύ, δικηγόροι και μηχανικοί προσέφυγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας και ζητούν να ακυρωθούν ως παράνομες οι αποφάσεις για αυξημένες ασφαλιστικές εισφορές στα ταμεία τους για το 2011. Στην προσφυγή τους οι δικηγόροι και οι μηχανικοί υποστηρίζουν ότι με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις επιβαρύνονται υπέρμετρα οι ασφαλισμένοι του ΕΤΑΑ, καθώς πλέον των τακτικών, υποχρεούνται να καταβάλλουν και πρόσθετη μηνιαία εισφορά.

Οι δύο επιστημονικοί κλάδοι μαζί και με τους γιατρούς, αποφάσισαν ότι θα πρέπει να δράσουν συντονισμένα και να προστατέψουν κάθε Έλληνα που θίγεται. Άλλωστε οι κινητοποιήσεις μας, δεν γίνονται γιατί θίγεται ο κλάδος, ξεκαθάρισε ο κ. Κυμπαρίδης και έσπευσε να πει ότι μέλημα της επιστημονικής κοινότητας πλέον, είναι να προστατέψει τον πολίτη, που θίγεται από τα νέα μέτρα και τη φτώχεια που εξαπλώνεται στη χώρα μας.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

Σε αυτό το πλαίσιο οι δικηγόροι της χώρας, προγραμματίζουν να ιδρύσουν γραφείο στις Βρυξέλες και σύντομα στην Ελλάδα διοργανώνουν ενημερωτική εκδήλωση. Πρόκειται για διημερίδα δικηγόρων που θα φιλοξενηθεί στη Θεσσαλονίκη και θα συμμετάσχουν δικηγόροι από την Ελλάδα, την Ιρλανδία, την Πορτογαλία, την Κύπρο, την Ιταλία και Ισπανία. Θα συζητήσουν τις αλλαγές που έρχονται σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και θίγουν τα δικαιώματα του κλάδου.

► ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ

Η αντίσταση ως πολιτιστική έννοια

Γράφει ο Βίκτωρ Ρουδομέτωφ
καθηγητής Πανεπιστημίου Κύπρου

Υπάρχει τώρα πλέον επίσημα και ως κίνημα, ως «Ε.Λ.Α.Δ.Α.» (Ελληνική Λαϊκή Δημοκρατική Αντίσταση). Επιβεβαιώνεται έτσι η σημασιολογική σημασία της επίκλησης του «λαού» για την πολιτική νομιμοποίηση (σε αντιπαράθεση με οποιαδήποτε αναφορά σε «πολίτες»). Αλλά όχι μόνον αυτό. Η «αντίσταση» έχει πλέον γίνει τμήμα του πολιτιστικού λεξιλογίου, και όχι με την παραδοσιακή αριστερή έννοια της «αντίστασης» στον παγκόσμιο καπιταλισμό, αλλά με την έννοια της λαϊκής και εθνικής αντίστασης σε όσους επιβουλεύονται τον λαό. Υπάρχει βέβαια η ρηκή ελληνοκεντρική ερμηνεία, η οποία διασύνδεει την «αντίσταση» με τις μήμες της Κατοχής και του Εμφυλίου. Θα ήταν εύκολο και βολικό να αποτελούσε η επίκληση της αντίστασης απλώς μια έκφραση της αναπόφευκτης νοσταλγίας των παλαιότερων γενιών για το ένδοξο παρελθόν τους. Παρότι αυτό είναι σίγουρα κάτι το υπαρκτό, η «αντίσταση» δεν είναι παρελθοντολογική αλλά η γοητεία της είναι καθαρά μελλοντολογική.

Αποτελεί μια σύγχρονη και επίκαιρη πολιτιστική έννοια η οποία, έστω και εάν παραπέμπει νοηματικά στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, έχει εδώ και πολύ καιρό νοηματοδοτηθεί με στοιχεία που μιλούν για την σύγχρονη πραγματικότητα. Άλλωστε και ο Steven Spielberg, γνωστός για τις ταινίες του που αναφέρονται στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, χρησιμοποίησε την έννοια στην τηλεοπτική του σειρά «Falling Skies», στην οποία το ανθρώπινο είδος αντιστέκεται σε μηχανικούς εισβολείς οι οποίοι ισοπεδώνουν τις Αμερικανικές πόλεις. Η «αντίσταση» της σειράς περιφέρεται σε ερειπωμένα και εγκαταλειμμένα Αμερικανικά προάστια, τα οποία φαντάζουν ως ένα μαυσωλείο μιας κοινωνίας που έχει ξαφνικά πάψει να υπάρχει – μια εικαστική απεικόνιση της αίσθησης εκατομμύριων Αμερικανών που βιώνουν την παγκόσμια οικονομική κρίση ότι η «καλή ζωή» όπως την γνώριζαν μέχρι πριν από λίγο καιρό, αποτελεί πια όνειρο απατηλό. Άλλωστε έχουμε όλοι διαβάσει και δει τις αναφορές στα εκατομμύρια των αστέγων που ζουν σε τέντες στις ΗΠΑ.

Η «αντίσταση» αποτελεί τον νοηματικό τόπο μέσα από τον οποίο εκφράζεται η σημερινή κραυγή όχι των παλαιότερων αλλά των νεώτερων γενιών. Η νοηματοδότηση της άλλωστε δεν αποτελεί κάτι το καινούργιο. Στην τριλογία επιστημονικής φαντασίας του «Εξολοθρευτή», η «αντίσταση» απέναντι στις μηχανές που κυριεύουν τον κόσμο και εξοντώνουν το ανθρώπινο είδος προσλαμβάνει σωτηριολογικά χαρακτηριστικά. Είναι απαραίτητη για να έχει η ανθρωπότητα αύριο. Η «αντίσταση» προσλαμβάνει επομένως χαρακτηριστικά κοινωνικής αντιπαράθεσης ανάμεσα σε όσους διαθέτουν συναισθήματα (είναι δηλαδή ανθρώπινα όντα και όχι μηχανικές κατασκευές, όπως, π.χ. οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές) και σε όσους δεν διαθέτουν συναισθήματα αλλά είναι απλά «προγραμματισμένοι» να κάνουν αυτά που επιτάσσει το «σύστημα» (είναι δηλαδή «ρομπότ» ή πειθήνια εργαλεία του συστήματος). Εάν κάποιος νομίζει ότι αυτό αποτελεί μελλοντολογία χωρίς μια ξεκάθαρη αναφορά στο σήμερα είναι πολύ γελασμένος.

Άλλωστε, η επιστημονική φαντασία δεν μιλάει για «άλλους κόσμους» αλλά για τον υπαρκτό, σημερινό κόσμο, χρησιμοποιώντας απλά το όχημα της «φαντασίας» για να μας επιτρέψει να δούμε αυτό το κομμάτι του τώρα που δεν αντέχουμε να κοιτάξουμε κατάματα.

Η αντιπαράθεση συναισθήματος με την λογική του προγραμματισμού ή του «αυτόματου» δεν είναι τυχαία. Άλλωστε πολύ πριν τον Μίκη Θεοδωράκη, οι Muse το είχαν δηλώσει κατηγορηματικά το 2009 κάνοντας την λέξη («The Resistance») τον τίτλο του τελευταίου τους δίσκου. Ο δίσκος πήγε στην κορυφή των καταλόγων πωλήσεων σε 19 χώρες.

Τα παραπάνω υποδηλώνουν ότι η λαϊκή κουλτούρα του σήμερα – και αυτή είναι η κουλτούρα του κιν-

ματογράφου και της πόπ μουσικής – έχει ήδη νοηματοδοτήσει την «αντίσταση» ως κάτι το θετικό, ως μια ουσιαστική συνεισφορά στην ανθρωπιά που το σύγχρονο «σύστημα» καταπατάει. Αυτό είναι και το πολύτιμο πολιτιστικό κεφάλαιο της έννοιας αυτής. Η «αντίσταση» γίνεται νοηματικά μια πολιτιστική έννοια με θετική χροιά, μια ένδειξη της αξίας του ανθρώπου και των ιδανικών που δίνουν νόημα στην ανθρώπινη ύπαρξη. Η πολιτική της αξιοποίηση σίγουρα δεν είναι προνόμιο ενός και μόνο πολιτικού σχηματισμού. Η «αντίσταση» έχει την δύναμη των νοημάτων που εδράζονται στα συναισθήματα και όχι στον ορθολογισμό και για αυτόν ακριβώς τον λόγο είναι πολύ περισσότερο αποτελεσματική. Μπορεί να γεννήσει κινήματα ακριβώς γιατί οι άνθρωποι βιώνουν τα συναισθήματα τους και αντιδρούν με αυτά ως σημείο αναφοράς. Νοηματοδοτεί την αίσθηση των γενιών που βλέπουν την ανυπαρξία του αύριο για αυτές και αντιδρούν αρνούμενες να δεχτούν την περιθωριοποίηση. Η λαϊκή κουλτούρα των σύγχρονων κοινωνιών έχει δώσει ήδη το όχημα και αυτό πρόκειται να το χρησιμοποιήσουν τα άτομα και οι ομάδες δημιουργικά, αναζητώντας ένα κλεμμένο αύριο.